

Χαιρετισμός Ανδρέα Δρακόπουλου, Προέδρου Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχος»,

στην επίσημη παρουσίαση του Κυπέλλου του Σπύρου Λούη στο Μουσείο Ακροπόλεως

Κυρίες και Κύριοι, Αξιότιμοι προσκεκλημένοι,

Σας ευχαριστούμε που παρευρίσκεστε σήμερα μαζί μας σε αυτή τη χαρούμενη εκδήλωση όπου το Ίδρυμά μας, το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, παραχωρεί στο Μουσείο Ακροπόλεως για 1 χρόνο το Κύπελλο του Σπύρου Λούη, ώστε να το μοιραστούμε με το ευρύ κοινό.

Ένα κύπελλο σύμβολο, τεκμήριο μιας σπουδαίας Ελληνικής επιτυχίας, τεκμήριο της Ιστορίας μας, της κληρονομιάς μας, των αντοχών μας, του σθεναρού μας πνεύματος.

Ένα κύπελλο που αποτελεί σύνδεσμο της ιστορικής Ελληνικής νίκης στον Μαραθώνα, με μια άλλη σπουδαία Ελληνική νίκη στους πρώτους σύγχρονους Ολυμπιακούς αγώνες του 1896 στην Αθήνα.

Ένα κύπελλο μοναδικό σαν Ολυμπιακό έπαθλο, αφού ποτέ ξανά δεν απονεμήθηκε κύπελλο σε νικητή Ολυμπιακών αγώνων.

Ένα κύπελλο που έκανε ρεκόρ για Ολυμπιακό κειμήλιο στη δημοπρασία του περασμένου Απριλίου στον οίκο Κριστις.

Ένα Κύπελλο που το κέρδισε Έλληνας, και 116 χρόνια μετά, το Ίδρυμά μας εξασφάλισε ότι θα παραμείνει σε Ελληνικά χέρια και θα το μοιραστούμε με όλους. Ενεργήσαμε από αίσθημα καθήκοντος απέναντι στην Ελληνική Ιστορία και στον Ιδρυτή μας, τον θείο μου, Σταύρο Νιάρχο.

Ένα μεγάλο, πολύ μεγάλο ευχαριστώ, στον Μιχαήλ Μπρεάλ, Γάλλος, γεννημένος στην Βαυαρία, φιλέλληνας, πραγματικός Ευρωπαίος, (μας λείπουν σήμερα τέτοιοι Ευρωπαίοι), στον οποίο όλοι μας χρωστάμε πολλά και για την ιδέα του να γίνει ο Μαραθώνιος άθλημα των Ολυμπιακών αγώνων, αλλά και βέβαια για το ίδιο το Κύπελλο. Οί διος δεν μπόρεσε το 1896 να παρευρεθεί στην απονομή στην Αθήνα, αλλά σήμερα τον εκπροσωπούν επάξια μέλη της οικογενείας του, και ειδικότερα η εγγονή του και η δισέγγονη του με τον σύζυγό της, και τους ευχαριστούμε θερμά που βρίσκονται μαζί μας.

Τις δύσκολες μέρες που περνά η χώρα μας, πρέπει όλοι οι Έλληνες να μιμηθούν το σθένος, την αντοχή, και την αποφασιστικότητα που έκαναν τον Σπύρο Λούη να βγει πρώτος, όχι για να «γίνουμε Λούηδες» κατά τας νεότερας γραφάς, αλλά για να δουλέψουμε σκληρά, με ήθος και φιλότιμο, όχι για να κατακτήσουμε άλλο κύπελλο, αλλά για να σταθούμε και πάλι στα πόδια μας με την περηφάνια που μας αρμόζει. Να δουλέψουμε για τη σωτηρία της πατρίδας μας, με σεβασμό προς την ιστορία μας, για να γίνουμε ξανά άξιοι απόγονοι αυτών που δημιούργησαν τα ανεπανάληπτα έργα στην ανθρωπινή ιστορία, και που στεγάζονται σε αυτό το μοναδικό για το θησαυρό του, μουσείο. Να φτάσουμε στο σημείο να πούμε και εμείς «νενικήκαμεν»!

Ευχαριστούμε το Μουσείο Ακροπόλεως, καθώς και τον Πρόεδρο και Καθηγητή κύριο Παντερμαλή για μια υπέροχη συνεργασία με κοινό σκοπό να βρεθεί ο καλύτερος δυνατός τρόπος, ώστε να γίνει πραγματικότητα η επιθυμία μας να μοιραστούμε το κύπελλο με το ευρύκοινό. Όπως διάβασα σε μια πρόσφατη δήλωση του κου Παντερμαλή, το κύπελλο του Σπύρου Λούη συμπορεύεται με τις άλλες

ανεκτίμητες δημιουργίες που εκτίθενται στο Μουσείο Ακροπόλεως και οι οποίες δημιουργίες θα πρέπει πάντα να μας εμπνέουν για να ξαναβρούμε τον πραγματικό μας εαυτό για να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τον πραγματικό Μαραθώνιο που λέγεται 'ζωή'.

Τέλος, το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος, του οποίου η κατασκευή ξεκινάει πολύ σύντομα θα είναι και ο τελικός προορισμός του κυπέλλου, συνεχίζοντας τον κρίκο που συνδέει τις επιτυχίες του Ελληνικού γένους, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Σας ευχαριστούμε.